

במדינה

העם

חנו שאוס לגולדה

מפע שד חנופה

וזידוץ בעם

מישהו חושב ברצינות שהעם הזה מטומטם.

אחרת קשה להבין את מסע ההודיה והתשבחות המתנהל בעתונות הישראלית מאז הודעתה של ראש-הממשלה גולדה מאיר כי תמשיך ככהונתה כראש-הממשלה עוד תקופת כהונה אחת. המדובר אינו רק בעתונות המפלגתית, שתגובתה צפויה. אפילו העתונים המסחריים „החופשיים“, יצאו מגידרם כדי להלל את גולדה על החלטתה הנכונה. תגובות מעין אלו הן נדירות למדי אפילו במדינות טוטאליטריות. בהן „מסכימים“ הרודנים מדי פעם להמשיך ולשרת את העם תקופה נוספת. את מסע הליקוק הזה אפשר להבין טובות ההנאה שמחלק המישטר הקיים לשולטים על אמצעי התקשורת בישראל. מונעות כל רצון להחלפת המישטר. מה שבלתי ניתן להבנה היא הפניה אל הציבור, לראות בהחלטתה של גולדה פתח לתקופה מהפכנית חדשה.

דוגמא לסוג זה של הנמקה נתן השבוע העתונאי שלמה שמגר, במאמר שפרסם בדיעות אחרונות תחת הכותרת „מגיע לה שאנס“, כתב שמגר, בין השאר: „הדבר המינימלי שהיא (גולדה מאיר) רשאית לתבוע הוא כי ניתן לה שאנס לגנות את כוונה גם לגבי הבעיות — והן רבות ונכבדות — שעודן מחכות לפתרון.“ במילים אחרות: הגבירה, שמאז עלתה לשלטון לא פתרה אפילו בעיה אחת מהבעיות הבערות של המדינה, זקוקה לשאנס מצד הציבור, כאילו בחמש שנות כהונתה עד כה הפריע לה משהו לפתור אינו שהיא בעיה.

התופעה, שבאה לידי ביטוי בסידרה ארוכה של נאומים ומאמרים, היתה גרועה מחנופה. היא הוכיחה זילזול גובר והולך בכוח השיפוט והאינטליגנציה של המוני העם.

יחסים מרחביים

מישחק זוגי במיגרש המנים

שר-החץ המצרי

שחק כדור —

גולדה ואכן היו מוכנים להרפז

כללי המישחק כבר ידועים. הם גובשו בתרגילים רבים.

שם התרגיל: הצעה לפגישה ישראלית-ערבית.

זהו מישחק-טניס זוגי, שבו כל אחד

(המשך בעמוד 14)

Israel & Palestine

בעריכת לואיס מארטון ומקסים גילן

במה חופשית למחנה השלום שבין התנועה הציונית לאירגוני-הלחימה הפלסטינים.

מקור מידע חודשי למתרחש בישראל, בשטחים, ובשורות האומה הפלסטינית — בלי צנזורה.

במת-דושי בין ישראלים לפלסטינים, יהודים וערבים, המופיעה מזה שנים באנגלית, מופצת ישירות לכתובות בארץ ובארצות-ערב.

פירסום:

את הרקע האמיתי לוועידת בולוניה ומה שהתנהל מאחרי הקלעים (גליון 21).

את מזימת „שלום הנפט“ הנרקם בין סעודיה, ארה״ב, ישראל ואחרים (גליון 20).

את הדו״ח המלא הראשון על מלחמת הטרור הנגדי של ישראל (גליון 19) ועל מיבנהו האמיתי של „ספטמבר השחור“ (גליון 17).

מאמרים אלה הועתקו, ברחבי עולם, במלואם או בחלקם ע״י „הטיימס“ (לונדון), „לה גוש“ (בריסל), עיתונות ביירות, מכונות-חקר אמריקאים וסובייטיים, הביאו לשינויים בחשיבה הבטחונית של מספר ארצות אירופיות.

כל האמת על מה שהתרחש בעת ביקורה של גולדה מאיר באינטרנאציונל הסוציאליסטי ובוואי-טיקן (גליון 18).

פרטי הפוגרום האנטי-ערבי במערב-גרמניה (גליון 15).

האמת על ההתנקשות בדיפלומט הישראלי צדוק אופיר, שנורה בבריסקל ע״י סוכני-ביון מארוקאים (גליון 13) רשימה זו גרמה להשמצה ב„מעריב“ שנאלץ לפרסם התנצלות.

דעות ומצעים מדיניים של העולם הזה, שיה, מצפן, איפס, ג, ראג׳ה, ברית השמאל, רק״ח, חוגי ישראל-פלסטין, די, הפנתרים השחורים ורבים אחרים.

כתבנו בתל-אביב: יגאל ליבי. כתבנו בבירות: סוכחי אל-גאזי. אנו קשורים בכמאה אישים וארגונים, המשתייכים לוועד התיאום הבינלאומי למען השלום במרחב.

חתימה: 40 לירות לשנה (10 דולאר). משלוח אוויר.

בר אופריטן ב"שרון" הרצליה חוק-ים

טיפת משקה

ומוסיקה רכה

עושים פלאים

בבר אפיריון

שבשרון.

טדי אברמוב ליד הפסנתר

רחבת ריקודים

אינטימית קטנה,

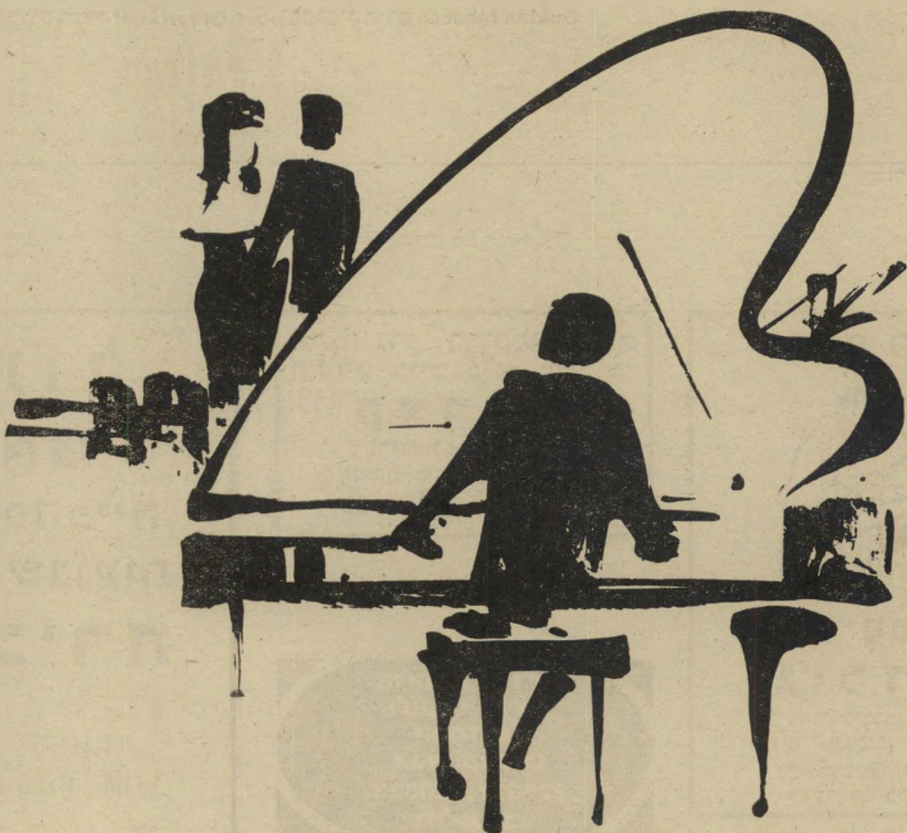
מוזג-אשף היודע להגיש

את המשקה הנכון;

והרי לך בר אפיריון

המקום האידיאלי

לבלות בו ערב נעים.

השרון — אחד מרשת מ.ג.י. מלוונות נופש בישראל.

שר-החץ אדיזאיאת

„יותר גדול“ ו„יותר קטן“